

KINO ŚWIAT
EDUKACJI

NIEZWYKŁA PRZYJAŹŃ NA KOŃCU ŚWIATA

MIA I BIAŁY LEW

FILM GILLES DE MAISTRE

W POLSKIEJ WERSJI JĘZYKOWEJ MARTYNA WOJCIECHOWSKA
DANIAH DE VILLIERS MÉLANIE LAURENT LANGLEY KIRKWOOD RYAN MAC LENNAN

ORIGINAL IDEA BY PRUNE DE MAISTRE AND GILLES DE MAISTRE

Galatée Films, Outside Films and Studio Canal present with Danah de Villiers, Mélanie Laurent, Langley Kirkwood, Ryan Mac Lennan a film by Gilles de Maistre
Produced by Prune de Maistre, William Davies with Armando Amador, Brendon Barnes, Jean-François Fontanel, Emmanuel Guiney and Julien Rey. Edited by Ruth Greaves. Score by Bonnie Lee Goodman. Art by Tobias Fries.
Casting by Valentin Perrin, Jacques Perrin, Nicolas Elgradi, Stéphane Simon. Directed by Gilles de Maistre with Catherine Camoré. Story by Teo Lin Rodriguez. Titles by Inet. Special thanks to Nathalie Bachelier, Mery, Scattolo, Valère, Eléazar, Loussard, Rod Van As, Reinhard Erding.
A France South Africa Germany co-production Galatée Films, Outside Films, Studio Canal, Film Africa, Pandora Film, M6 Films with the participation of Canal+, TF1, ARD, WDR, Film und Medienstiftung NRW.
In association with Kevin Richardson with the support of RDEK, La Principauté de Monaco, La Fondation Prince Albert II de Monaco, UNMI, M&T, Hennessy, Louis Vuitton.

W SPRZEDAŻY

W KINACH OD 1 LUTEGO

**MATERIAŁY EDUKACYJNE
INSPIROWANE FILMEM „MIA I BIAŁY LEW”**

Gatunek: przygodowy/ rodzinny

Produkcja: Francja 2018

Reżyseria: Gilles de Maistre

Scenariusz: Prune de Maistre, William Davies („Jak wytresować smoka”, „Johnny English: Nokaut”), Jean-Paul Husson

Obsada: Daniah De Villiers, Mélanie Laurent („Iluzja”, „Debiutanci”), Langley Kirkwood („Syn Boży”, „Dredd 3D”), Ryan Mac Lennan

Studio: PRL STUDIO

Reżyser polskiego dubbingu: Dariusz Błazejewski

Dialogi: Grzegorz Drojewski

Obsada polskiej wersji językowej: Sara Lewandowska, Jacek Kopczyński, Lidia Sadowa, Antoni Scardina, Jakub Wieczorek, Miriam Aleksandrowicz

FILM ZE SPECJALNYM UDZIAŁEM MARTYNY WOJCIECHOWSKIEJ

Wzruszająca, tętniąca przygodą i przepięknie nakręcona w samym sercu dzikiej Afryki opowieść o wielkiej przyjaźni dziewczynki i niezwykłego białego lwa. Produkcją filmu zajął się Jacques Perrin, odpowiedzialny m.in. za powstanie tak przełomowych dzieł, jak „Mikrokosmos” i „Makrokosmos”. Jednym ze scenarzystów jest autor hitu „Jak wytresować smoka” wytwórni DreamWorks. Cudowną oprawę muzyczną skomponował Armand Amar, twórca ścieżki dźwiękowej do trzech części popularnej serii „Bella i Sebastian”. Jeżeli kochacie wielką przygodę, głębokie wzruszenia i niepowtarzalne piękno dzikiej przyrody – nie możecie ominąć tego wyjątkowego filmu!

Dzieciństwo 10-letniej dziewczynki o imieniu Mia zmienia się w wielką przygodę, kiedy jej rodzice postanawiają przenieść się z zatłoczonego Londynu do Afryki, aby w jej sercu prowadzić niezwykłą farmę. Pewnego dnia na świat przychodzi na niej piękne i jedyne w swoim rodzaju białe lwiątko o imieniu Charlie. Tak zaczyna się historia zdumiewającej przyjaźni między dziewczynką i wyjątkowym zwierzęciem, którzy wspólnie wychowują się w najbardziej malowniczym zakątku Ziemi. Kiedy Mia kończy 14 lat, a Charlie dorasta i staje się potężnym lwem, jej ojciec podejmuje dramatyczną decyzję. Dziewczynka będzie musiała pożegnać się ze swoim dzikim przyjacielem raz na zawsze. Mia za nic w świecie nie chce na to pozwolić. Próbując uratować Charliego, decyduje się na ucieczkę w nieznaną. Wspólnie z białym lwem opuszcza rodzinną farmę i wyrusza na poszukiwanie nowego domu dla przyjaciela. Tak oto zaczyna się decydujący test ich przyjaźni i najbardziej niesamowita przygoda w życiu Mii i potężnego króla zwierząt.

Scenariusz lekcji języka polskiego
dla klas 7-8 szkoły podstawowej
inspirowany filmem „**Mia i biały lew**”

Klasy VII-VIII

**Temat: „Mia i biały lew” – jak pomagają nam zwierzęta,
a jak my możemy im pomóc?**

Cele ogólne:

Uczeń:

- wyrabia i rozwija zdolności rozumienia utworów literackich oraz innych tekstów kultury (pp I.1)
- rozwija zdolności dostrzegania prawdy, dobra, piękna, szacunku dla człowieka i kierowania się tymi wartościami (pp I.4)
- funkcjonalnie wykorzystuje środki retoryczne oraz rozumie ich oddziaływanie na odbiorcę (pp III.1)
- gromadzi i porządkuje materiał rzeczowy potrzebny do tworzenia wypowiedzi
- redaguje plan kompozycyjny własnej wypowiedzi (pp III.2)
- tworzy wypowiedź, stosując odpowiednią dla danej formy gatunkowej kompozycję oraz zasady spójności językowej (pp III.3)

Cele szczegółowe:

- uczeń potrafi zaprezentować własne przeżycia, wynikające z kontaktu z dziełem sztuki, określa problematykę utworu

Metody: problemowa, słowno-poglądowa, mapa mentalna, burza mózgów, dyskusja

Formy pracy: praca zbiorowa, grupowa, indywidualna

Materiały: karty pracy

■ Podsumuj, wskazując, że dla bohaterów zwierzęta są ważne i starają się je chronić – Mick opiekując się nimi, Mia ratując Charliego. Zaproponuj uczniom, aby zastanowili się, jak oni mogą przyczynić się do ratowania zagrożonych gatunków?

■ Zwróć uwagę uczniów na to, że powinniśmy się odnosić z szacunkiem do zwierząt, dbać o nie i chronić je. Szczególną wagę powinniśmy przykładać do ochrony zagrożonych gatunków. Nawiąż do motta lekcji: „Czyńcie sobie Ziemię kochaną”, to znaczy zasłużcie na miłość zwierząt.

■ Jeśli nie padnie propozycja, że można pisać apele, odezwy, petycje, przemówienia – zaproponuj uczniom przygotowanie takiej formy wypowiedzi argumentacyjnej – apelu.

B Jak bronić zwierząt? – piszemy apel

■ Zapytaj uczniów, czy spotkali się z taką formą wypowiedzi? Kto, do kogo i o czym mówił. Poproś o podanie przykładów. Przytocz przykłady: apel do polityków Fundacji Otwarte Klatki w obronie zwierząt, WWF Chronimy rysie, lub inne.

- Apel – forma literacka
- Uczniowie zapisują w zeszytach definicję:

Apel, forma wypowiedzi – publiczne wystąpienie lub pismo skierowane do jakiejś grupy (polityków, biznesmenów, wspólnoty mieszkaniowej), którego zadaniem jest skłonienie przedstawicieli grupy do działania – udzielenia pomocy, podjęcia określonych działań, zaprzestania działań. Może być ogłoszony w formie przemówienia, ogłoszenia, plakatu itp.

Jeśli użyjemy formy plakatu, powinny się w nim znaleźć:

- Miejscowość i data – w prawym górnym rogu.
- Nagłówek (może być większą czcionką), np. „Apel do mieszkańców Mazur”, „Apel o pomoc”.
- Bezpośredni zwrot do osób, do których apel kierujemy, np. „Do wszystkich tych, którzy...”, „Drodzy Mieszkańcy Mazur!”.
- Opis sytuacji i informacja, jakie powinny nastąpić zmiany w przyszłości.
- Powtórzenie apelu, np. „Apelujemy o pomoc w sprawie...”.
- Retoryczny zwrot z prośbą o pomoc, przychylność, np. „Ratujmy przyrodę!”, „Liczymy na zrozumienie”.
- Podpis osoby, która wystosowała apel, nazwa instytucji.

- Teraz zastanówcie się wspólnie, jakimi sposobami mówca może wpływać na odbiorców, np.:
 - treść przemowy
 - środki językowe
 - sposób mówienia: intonacja, akcentowanie, głośność; mowa ciała: gesty, mimika, ruch

Najważniejsze są środki językowe – retoryczne. Poproś uczniów, aby wyobrazili sobie, że mają przygotować przemówienie, nawołujące do aktywnego udziału w działaniach na rzecz ochrony zagrożonych gatunków zwierząt. Poproś, aby zaproponowali konkretne środki językowe, którymi przekonają odbiorców do swoich racji.

Wspólnie wypełnijcie na tablicy tabelę:

bezpośrednie zwroty do odbiorców	Drodzy Koledzy, Drogie Koleżanki! Mieszkańcy Ziemi!
pytania retoryczne	Czy wyobrażacie sobie Ziemię bez zwierząt? Jak będzie wyglądała nasza planeta, jeśli złączym z niej zniknąć kolejne gatunki zwierząt? Komu nie zależy na...
epitety wartościujące	wyjątkowe gatunki, wspaniałe zwierzęta, nasi bracia
wyliczenia	ptaki, ssaki, drapieżniki, pomoc, zainteresowanie, wsparcie
porównania	Ziemia jak pustynia
podkreślenie wspólnoty z odbiorcami	nasza sprawa, nasza planeta, nasze miejsce na ziemi

- Podziel klasę na grupy i poproś każdą o przygotowanie kilku argumentów, które można wykorzystać w apelu. Np.:
 - trzeba chronić zagrożone gatunki, żeby nie wymarły
 - zwierzęta – tak jak ludzie – odczuwają emocje i ból, dlatego powinniśmy pomagać im z dobroci i szacunku, jaki mamy do nich
 - dla zachowania równowagi panującej w przyrodzie – różnorodność gatunkowa powoduje, że otaczający nas ekosystem działa prawidłowo

Podsumowanie

Na zakończenie lekcji spytaj uczniów, kiedy możemy powiedzieć, że apel jest dobry, a kiedy zły? Wnioski możecie zapisać w tabeli na tablicy:

Apel dobry, to taki, który:	Apel zły, nieskuteczny, to taki, który
porusza, robi wrażenie, porywa, zaciekawia, skupia uwagę, wpływa na sposób myślenia, mobilizuje do działania	gdy pozostawia obojętnym, nudzi, irytuje, denerwuje, wywołuje sprzeciw, nie spełnia założonych celów

Praca domowa:

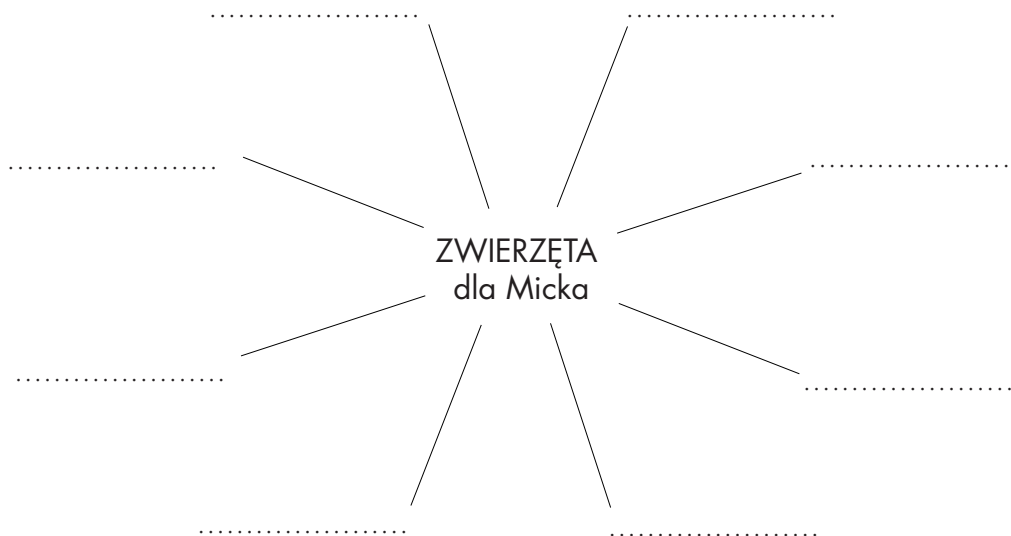
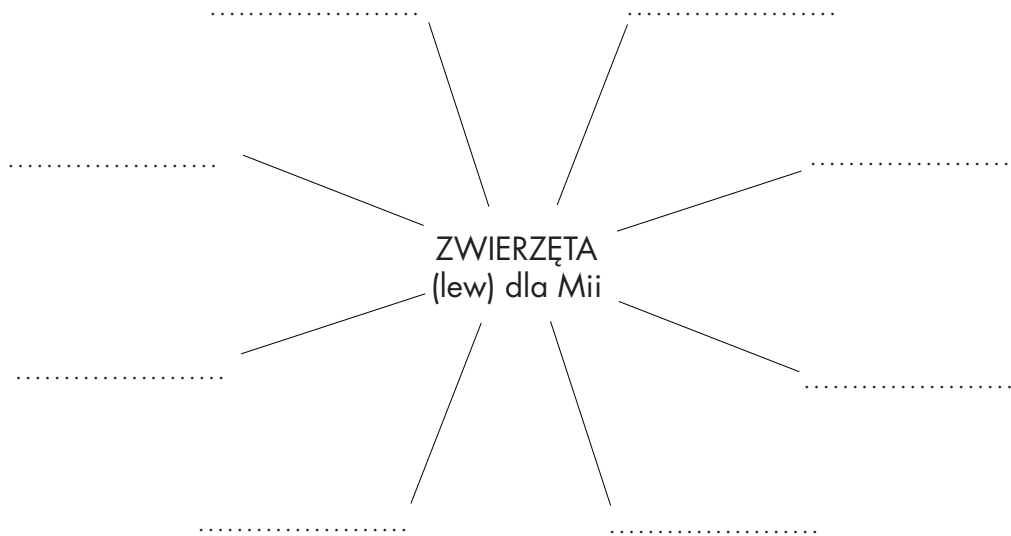
Wykorzystując materiał z lekcji, przygotuj – w dowolnej formie – apel do Twoich rówieśników, aby pomagali ratować zagrożone gatunki zwierząt.

Jeśli wśród prac będą plakaty, można z nich zrobić wystawę w klasie.

Karta pracy do lekcji:

„Mia i biały lew” – jak pomagają nam zwierzęta, a jak my możemy im pomóc?

Uzupełnij mapę mentalną. Odpowiedz na pytanie, czym są zwierzęta dla bohaterki filmu?

Scenariusz godziny wychowawczej
dla klas 7-8 szkoły podstawowej
inspirowany filmem „**Mia i biały lew**”

Klasy VII-VIII

**Temat: „Da się zmienić świat” – rozmowy o ochronie natury
na podstawie filmu „Mia i biały lew”**

Cele ogólne:

- kształtowanie aktywnych postaw wobec ekologii i ochrony środowiska
- zachęcenie do poszanowania przyrody i dorobku kulturowego społeczności

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- rozumie rolę i znaczenie każdego z nas w ochronie przyrody
- wyjaśnia, jakie sytuacje i działania ludzi zagrażają wyginięciem niektórych gatunków
- wymienia zasady postępowania wobec dzikich zwierząt
- określa znaczenie fundacji takich jak Fundacja Kevina Richardsons

Metody: burza mózgów, dyskusja, rozmowa nauczająca

Formy pracy: zbiorowa, grupowa, indywidualna

Materiały: kartony, flamastry, dostęp do internetu

PRZEBIEG LEKCJI:

Wprowadzenie

- Porozmawiaj z uczniami o pierwszych odczuciach po obejrzeniu filmu. Co wywarło na nich największe wrażenie i dlaczego? Która scena szczególnie ich poruszyła i dlaczego? Czy są sceny, które ich zaskoczyły?
- Zapytaj, jakie według nich niesie przesłanie ten film? Naprowadzić uczniów na informację podaną pod koniec filmu, dotyczącą ginącej populacji lwów oraz działalności Fundacji Kevina Richardsona. Powiedz, że jest to film fabularny, ale zawiera treści poruszające istotne problemy związane z ochroną środowiska naturalnego. Poproś uczniów o wymięnienie i zapisanie na tablicy poruszanego problemu – chodzi o opłacane polowania na zwierzęta hodowane w niewoli, oszukiwanie turystów, którzy mogą nie wiedzieć, że są to „ustawiane” polowania. To wszystko doprowadza do tego, że populacja lwów ciągle się zmniejsza i za 20 lat może już nie być żadnego z nich.

Faza zasadnicza

- Zapytaj, jakiego przyjaciela miała Mia w Afryce? Dlaczego się z nim zaprzyjaźniła. Jakie były ich relacje? (uczniowie powinni wskazać białego lwa o imieniu Charlie, na samotność dziewczynki po przyjeździe do Afryki i wielkiej przyjaźni z lwem).
- Zainicjuj dyskusję na temat: dlaczego rodzice, którzy na początku byli zadowoleni z przyjaźni córki z białym lwem Charliem, później zmienili zdanie? Pokieruj rozmową tak, aby uczniowie zauważyli, że rodzice obawiali się o bezpieczeństwo Mii. Obawiali się, że dorosłe już, dzikie zwierzę może zrobić krzywdę Mii.
- Zapytaj uczniów, czy znają przypadki przyjaźni człowieka z dzikim zwierzęciem?. Następnie pokaż uczniom film (trwa 5 min. 37 s.) na stronie

<http://bitly.pl/b3Rdm>

- Po obejrzeniu powiedz, że bohaterem jest Kevin Richardson i jego lew Thor. Richardson brał również udział w tworzeniu filmu jako operator kamery, a biały lew Charlie był „grany” przez jego przyjaciela – właśnie lwa Thora.
- Przedstaw działalność Kevina Richardsona (wybierz najważniejsze Twoim zdaniem informacje).

Kevin Richardson pochodzi z Johannesburga w RPA, jest zoologiem i behawiorystą (człowiek, który zajmuje się zachowaniem ludzi i zwierząt), jest autorem książki „Jeden ze stada, moje życie wśród dużych kotów w Afryce” (w Polsce pod tytułem „Zaklinacz lwów. Historia najniebezpieczniejszej przyjaźni na świecie”). Opisuje w niej swoje wieloletnie doświadczenia. Wyłania się z niej opis skomplikowanych i inteligentnych królewskich zwierząt, i to one – stawiają warunki wzajemnej relacji, a nie człowiek. Doświadczenia w relacjach z lwami i innymi zwierzętami okazały się pomocne dla niego w kontaktach z ludźmi, ponieważ uwrażliwiły go na mowę ciała, na ocenę nastroju drugiej osoby, z tą różnicą, że zwierzętami nie można manipulować, nie narażając się na nieoczekiwaną odmienną reakcję z ich strony. Nauka języka zwierząt to wyższa szkoła umiejętności, a każdy, nawet najmniejszy błąd ze strony człowieka może go bardzo drogo kosztować. Porozumienie ze zwierzętami, czyli „umiejętność komunikacji bez słów” Richardson osiągnął wyłącznie poprzez okazywanie zwierzętom szacunku na każdym kroku. Jedynie przestrzeganie zasad narzuconych przez zwierzęta pozwala mu zachować życie i cieszyć się ich przyjaźnią. Ważną rolę odgrywa przy tym pielęgnowanie więzi nawiązanej ze zwierzętami już we wczesnym ich dzieciństwie.

Richardson ma wyjątkowe predyspozycje dzięki swojej niekonwencjonalnej postawie (nie czuje lęku przed zwierzętami, traktując je z szacunkiem, troską i miłością) oraz osobliwemu traktowaniu afrykańskich dużych kotów (spędza z nimi dużo czasu i utrzymuje bardzo bliski kontakt fizyczny) – obalił wszelkie mity i stereotypy na temat relacji człowiek – lew, przekroczył granice międzygatunkowe. Jego wieloletnia działalność pozbawiona, według sceptyków, rozsądku wyrasta ponad to, co dotychczas stanowiło normę (podporządkowanie kijem, paralizatorem i in.) w pracy z drapieżnikami, bo uderza ona w powszechnie obowiązujące zasady bezpieczeństwa w kontaktach z dzikimi zwierzętami. Kevin Richardson zachowuje się – spekulują oponenci – jak szaleniec, samobójca lub oszust, przebywający z przejezdzonymi i okaleczonymi (pozbawionymi pazurów) istotami. Pokazuje coś, co tylko na pierwszy rzut oka wydaje się absurdalne i niemożliwe, ponieważ od kilku lat obcuje ze zwierzętami „uzbrojony” tylko w miłość, szacunek i zaufanie do swoich podopiecznych. Podejmuje wyzwanie, czyniąc to na własną odpowiedzialność. Wydaje się, że dla postronnego obserwatora niepotrzebnie ryzykuje, ale jego dokonania i osiągnięcia w pracy z czworonogami (np. podawanie lekarstw, aplikowanie środków insektobójczych i odrobaczających, wyjmowanie kleszczy, przetransportowanie osobnika – wszystko to odbywa się bez konieczności usypiania z broni automatycznej) nie czynią z niego nieodpowiedzialnego opiekuna lub szalonego ryzykanta, a raczej znawcę utrzymywania równowagi międzygatunkowej. **Kevin Richardson nie boi się lwów, ponieważ – nawet jeśli zabrzmi to naiwnie – on je po prostu kocha.** Nie zajmuje się nimi dla rozgłosu i sławy, pcha go w stronę „dzikości” wewnętrzny imperatyw i potrzeba nawiązania emocjonalnej więzi z przedstawicielami innych gatunków.

Oprócz czterech zdroworozsądkowych i żelaznych reguł postępowania ze zwierzętami, których należy bezwzględnie przestrzegać (nie wolno przeszkadzać zwierzętom podczas snu i jedzenia, nigdy nie można podchodzić do nich bez ostrzeżenia, nie należy narzucać się, jeśli zwierzę sygnalizuje brak ochoty do kontaktu i wspólnego działania) poprzez obserwowanie ich mowy ciała wypracował w sobie umiejętność rozumienia tego, co chcą mu powiedzieć: jaki przekaz zawiera określone spojrzenie, wykonany ruch czy wydany dźwięk. Zaznacza, że nie ma gotowego uniwersalnego przepisu na udany kontakt i komunikowanie się z lwami. W książce wielokrotnie przewija się myśl: „to, co sprawdza się u mnie, u ciebie może nie zdać egzaminu”. On sam osiągnął bliskie relacje ze zwierzętami metodą małych kroków, polegającą głównie na obserwacji i uczeniu się ich zachowań (pojedynczych osobników i gatunku). Nauczył się pokory wobec natury, a w postępowaniu z lwami kierował się następującymi wskazówkami:

1. Zawsze należy uważnie obserwować zachowanie zwierzęcia, wyciągać wnioski o jego nastroju na podstawie bacznej lustracji ruchu ogona, spojrzenia, pozycji ciała z uwzględnieniem indywidualnego w konkretnym dniu samopoczucia, które może od czasu do czasu ulegać zmianie.

2. Należy pamiętać, że zwierzę zanim zaatakuje wysyła sygnały ostrzegawcze, które należy nieustannie uwzględniać. Istotne jest, żeby nie popadać w rutynę, która może okazać się myląca. Zachowanie każdego zwierzęcia podlega zmianom, więc doszukiwanie się wciąż nowych sygnałów jest koniecznym warunkiem do tego, by zachować bezpieczne kontakty.
3. Trzeba bezwzględnie podporządkować się granicom wyznaczonym przez samo zwierzę i nigdy nie wolno ich przekraczać, na przykład jeśli lwica okazuje niezadowolenie z powodu obecności opiekuna przy młodych, którą tolerowała przy wcześniejszych miotach, należy wycofać się i zachować dystans. Warto też pamiętać, że dwa różne osobniki tego samego gatunku w tej samej sytuacji mogą zachowywać się inaczej – choćby prezentując inny stopień tolerancji dla obecności opiekuna podczas godów.
4. Richardson zawsze kieruje się własną intuicją, której pod żadnym pozorem nie lekceważy i nie ignoruje oraz nie poddaje się presji otoczenia, co może okazać się zgubne. Kiedyś o mało nie zginął, bo dał się namówić rodzinie do zaprezentowania zażyłości z lwem, mimo że zwierzę nie było tego dnia w dobrym nastroju (od tej historii zaczyna się książka).
5. W żadnym wypadku nie można oczekiwać i wymagać od zwierzęcia więcej, aniżeli ono samo chce i może dać. Richardson nigdy nie próbuje niczego narzucać lub zmuszać zwierząt do tego, na co nie mają ochoty.
6. Każde zwierzę należy traktować jak odrębne, niezależne indywiduum wymagające innego podejścia¹.

- Podsumowując, podkreśl, że nie każdy ma predyspozycje do zaprzyjaźnienia się z dzikimi zwierzętami i nie dla każdego jest to bezpieczne. Kevin Richardson poświęcił na to całe życie. W filmie to Mia posiada takie umiejętności.
- Następnie poproś uczniów, aby powtórzyli i zapisali na tablicy żelazne zasady, które należy bezwzględnie przestrzegać w postępowaniu ze zwierzętami (zasady są wyróżnione w tekście cytowanym). Zapytaj, czy Mia знаła podstawowe zasady bezpieczeństwa (uczniowie powinni zauważyć, że tak, tego nauczył ją tata).

¹ Na podstawie: Justyna Tymieniecka –Suchanek, „Interakcja i porozumienie międzygatunkowe. Przypadek: człowiek – lew”, <http://wakat.sdk.pl/interakcja-i-porozumienie-miedzygatunkowe-przypadek-czlowiek-lew/>

- Powiedz, że Fundacja Richardsona walczy o przetrwanie populacji dzikich zwierząt w przyrodzie. Jej motto brzmi: „Żadne dzikie zwierzę, nie powinno być trzymane w niewoli, a polowania na zwierzęta w zamknięciu powinny być uznane za nielegalne”. Powstają rezerваты przyrody, w których zwierzęta mogą żyć w warunkach podobnych jak na wolności. Zapytaj, o nazwę rezerwatu, do którego Mia poprowadziła Charliego. Powiedz, że rezerwat rzeki Timbavat istnieje naprawdę w RPA i jest rezerwatem białego lwa.
- Zapisz na tablicy pytanie: Co powoduje, że coraz więcej gatunków uznawanych jest za zagrożone? Poproś, aby uczniowie w parach zastanowili się (10 minut) i zapisali na kartkach swoje propozycje. Następnie poproś kolejno uczniów o zapisywanie odpowiedzi na tablicy, np.:
 - niszczenie lub fragmentaryzacja środowisk naturalnych,
 - wycinanie lasów tropikalnych,
 - polowania,
 - nielegalny handel,
 - zmiany klimatu,
 - zanieczyszczenie środowiska,
 - wprowadzanie nowych gatunków zwierząt na dany teren.
- Zapytaj, jakie mają pomysły dotyczące tego, jak możemy pomóc w ochronie przyrody i zagrożonych gatunków. Przedyskutujcie każdą propozycję. Zapytaj też, czy uczniowie znają inne organizacje dbające o ochronę środowiska i akcje na ten cel (np. Greenpeace, WWF, Przyjaciele Ziemi, Światowy Dzień Ziemi).
- Nawiąż do tematu lekcji, zapytaj kto i w jakiej sytuacji mówi: „Miałaś rację, da się zmienić świat”. Uczniowie powinni przypomnieć, że są to słowa taty Mii wypowiedziane do niej, kiedy zrozumiał, że każda (nawet jednostkowa) właściwa postawa i przeciwstawianie się złu (w filmie uleganie handlarzowi dzikimi zwierzętami, organizującemu nielegalne polowania i strach przed wykupieniem przez niego farmy) może przyczynić się do zmiany życia. Uświadom uczniom, że działania każdego z nas mają znaczenie i wpływają na zmianę życia. Podkreśl także, że musimy szanować środowisko naturalne, ponieważ: „Badając przyrodę wciąż od nowa, człowiek przekonuje się o tym, że mimo swej wyjątkowości, jest też jednocześnie tylko jednym z bardzo wielu mieszkańców Ziemi”².

Podsumowanie zajęć

- Poproś uczniów, aby dobrali się dwójkami lub trójkami (rozdaj flamastry i kartony) i poleć, aby każdy grupa przygotowała plakat promujący i upowszechniający działania Kevina Richardsona na rzecz środowiska i ochrony dzikich zwierząt. Plakaty możecie rozwiesić w szkole.

² Cytat z Tadeusz Kaleta, „Antrozologia, albo przewartościowanie relacji ze zwierzętami”, Przegląd Filozoficzny – Nowa Seria R.24:2015, Nr 2

Jesteś nauczycielem? Zajmujesz się edukacją?
Szukasz inspiracji, materiałów, pomocy dydaktycznych?
Zgadzasz się z nami, że kino może inspirować
do ciekawych zajęć, dyskusji, przemyśleń?
Chcesz zorganizować swoim podopiecznym pokaz ciekawego filmu?
Skorzystaj z bogatej i na bieżąco uzupełnianej oferty
KINOSWIATEDUKACJI.PL!

ZAPRASZAMY NA STRONĘ:

www.kinoswiateducacji.pl

Materiały dydaktyczne, informacje o pokazach dla szkół:

KINO ŚWIAT
EDUKACJI

Irena Kruglicz-Kamińska
Specjalista ds. edukacji filmowej
Kino Świat Sp. z o. o.
ul. Belwederska 20/22
00-762 Warszawa

tel. 22 840 68 01 04
tel. kom. 728 302 018
e-mail: irena.kaminska@kinoswiat.pl